

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 7.- Sant Ambròs de Milà, bisbe.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Esposos Montserrat Roca i Agustí Castells.
Família Torredemer Roig
Maria Almirall i Isidre Prats.

Diumenge dia 8.- SOLEMNITAT DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

9h.- Família Planas-Tuset./ Conxita Casas i Anton Galofré.

12:30h.- Conxita Aguilera i família.

Agustí Castells i Montserrat Roca (6è. aniversari).

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Dilluns dia 9.- Santa Leocàdia

Vespre.- Difunts família Prat Salvans

Dimarts dia 10.- Santa Eulàlia de Mèrida

Matí.- Missa

Vespre.- Missa

Dimecres dia 11.- Sant Dimas.

Matí.- Missa

Vespre.- Missa

Dijous dia 12.- Santa Joana Francesca de Chantal

Matí.- Missa

Vespre.- Missa

Divendres dia 13.- Santa Llúcia, verge i màrtir

Matí.- Missa

Vespre.- Joan Coll Barceló (aniversari)

Dissabte dia 14.- Sant Joan de la Creu, religiós, místic i poeta.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Esposos Pau Bayés i Rosa Olivella

Diumenge dia 15.- DIUMENGE TERCER D'ADVENT (diumenge "Gaudete")

9h.- Josep Mª Aymerich Costa (3r. aniversari)

12:30h.- Antoni Mèrida (9è. aniversari).

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

IMMACULADA CONCEPCIÓ DE MARIA

Diumenge Segon d'Advent.

8 DE DESEMBRE DE 2019. Nº 44

ARA VE NADAL

Article del bisbe Joan Carrera (a.c.s.) amb motiu del Nadal (tret del llibre: "Aquest Nadal en fa dos mil")

Tothom ho diu, aquests dies, de tant en tant: ja tenim el Nadal a sobre... Els més grans solen afegir a aquesta constatació algun comentari sobre la rapidesa amb que passa l'any. Hi ha la impressió que ara el temps corre més que abans...

La causa d'aquesta sensació pot ser l'edat: quan s'és petit sembla que els dies i les setmanes se succeeixen més a poc a poc. Hi ha un altre factor: la vida moderna és plena d'esdeveniments i gairebé tots ens arriben, sovint amb imatge i tot, gràcies a la informació. El temps així sembla que passi més de pressa, igual com quan circulem entre dues files d'arbres sembla que correm més que quan ho fem en un espai sense gaires punts de referència...

Però tornem al Nadal que tenim a sobre. Aquesta és una proximitat que es nota. Tot l'ambient es tenyeix d'un to especial a mida que s'acosten les festes. En això hi ha un punt de coincidència entre l'ambient del carrer i l'ambient litúrgic de l'Església. Els catòlics anomenem aquesta temporada "temps d'Advent". El color dels ornaments és morat, els cants i les lectures parlen de la vinguda del Senyor, es teixeixen corones d'Advent amb quatre ciris que s'encenen progressivament al llarg de les quatre setmanes...

Ara bé, malgrat aquests elements de coincidència, l'Advent cristià també té punts molt importants de divergència amb l'ambient de la

societat, aquests dies. La societat, en efecte, accentua fins a l'exageració l'afany de consumir. Hi ha un veritable deler de comprar més i més...

Sobretot, però, la gran diferència és aquesta: l'Advent ens mou a fer lloc perquè Jesús pugui introduir-se més plenament en les nostres vides; l'ambient social, en canvi, tendeix a tancar l'horitzó de l'home sobre si mateix. Les coses del món el sedueixen i amb elles té la sensació d'esdevenir autosuficient. No cal fer lloc a ningú perquè no cal que vingui ningú. Som els que som i prou...

¿Podem dir que la societat d'avui, globalment, ha perdut el Nadal i que només n'utilitza el record per muntar un petit oasi de sentimentalisme i de consum? Si fos així -que no ho és del tot- el panorama em semblaria desolador. La pèrdua del sentit del transcendent, del religiós, converteix el món i la història en un àmbit clos, sense sortida. Si l'home ho és tot, no hi ha exterior, no hi ha més enllà...

L'altra alternativa, la que celebra l'Advent cristià, és radicalment diferent: la història de la vinguda de Jesús és la història de l'obertura de Déu a l'home i de l'home a Déu.

Fem bé de recordar, aquests dies, el valor de la solidaritat. Però és la paternitat de Déu la que funda la nostra germanor. Quan la perdem de vista, creix el risc de tancament i de dispersió.

ACTIVITATS

- ✓ **TROBADA DE LECTORS: DILLUNS, DIA 16, A LES 21 H.**
S'ha canviat l'hora d'aquesta reunió. Per facilitar-ne l'assistència es fa a les 9 del vespre. Esperem una bona participació.
- ✓ **DEMÀ DILLUNS, DIA 9:**
ESPAI DE PREGÀRIA A ¼ DE 8 DEL VESPRE: L'ADVENT.
Exposició del Santíssim i Missa a les 20h.
- ✓ **CONDOLENÇA**
 - La donem a la mare i familiars de **Lali Delgado Gómez**, que vivia a la urbanització de Sant Roc, i morí a l'edat de 54 anys el passat dia 30 de novembre. Descansi en pau.
 - També ens ha deixat en **Joan Valls i Rosique**, viudo de Paulina Gil i Bas, el passat dia 3, fruit d'un ictus irreparable. Tenia 89 anys. Havia estat 22 anys president de La Vicentina i havia participat en moltes activitats del nostre poble. Els nostre sentit condol als seus fills i a tots els seus familiars. Descansi en la pau del Senyor.

- El mateix dia 3 també moria **Mercedes Carnicero Hernández**, a l'edat de 84 anys. Que el Senyor l'aculli per la seva misericòrdia.
- ✓ **PRIMERES VESPRES DOMINICALS D'ADVENT:** Els dissabtes 7, 14 i 21 de desembre a les 19,30 h.

VENDRE L'ÀNIMA AL DIABLE

És una pel·lícula nord-americana de fa anys, però no l'havia vist. Es titula *El diable vesteix de Prada* i tracta d'una noia que ho sacrifica tot com a secretària d'una prestigiosa empresa en la que treballa, una revista de la moda. En un moment donat la jove secretària es queixa a un dels responsables de l'empresa perquè la feina està ensorrant la seva vida personal:

- La meua vida personal penja d'un fil!
- T'estàs unint al club. Succeeix quan fas bé la teua feina. Avisa'm quan tota la teua vida estigui arruïnada. Serà el moment d'un ascens.

M'ha impressionat. I m'ha fet pensar en una frase que també em va impressionar quan la vaig llegir fa uns mesos. És de René J. Dubos, un científic també nord-americà que va morir fa anys. Diu: «És depriment que l'únic mite amb el que l'era moderna hagi contribuït a la civilització sigui el de Faust».

Ja sabeu que en aquest mite un mag, Faust, fa un pacte amb el diable. Durant vint-i-quatre anys el diable li concedirà a Faust tota la informació que necessiti i, passat aquest temps, l'ànima de Faust passarà a ser propietat del diable.

És una trista metàfora de molts comportaments moderns, com el de la jove secretària de la pel·lícula. Durant uns anys vivim embriagats per l'assoliment de l'èxit social o professional, per l'acumulació progressiva de diners, per l'increment de coneixements, per ser més que els altres, per l'accés a tota mena de plaers... fins que al cap dels anys ens adonem – potser quan ja no hi som a temps- que ho hem guanyat tot, però ens hem perdut a nosaltres mateixos.

L'experiència de fe hauria de ser un bon antídote contra la temptació del mite de Faust. La pregària –sobretot en temps d'Advent- és una oportunitat perquè em pregunti si el que em fa viure m'acosta o m'allunya de mi mateix, si m'ajuda o no a estar més a prop de Déu i dels altres, si m'ajuda o no a ser més persona.

Joan Ferrés Prats